

Η άλλη όψη

Οργή χωρίς τέλος

Οδινεν όρος και έτεκεν μιν. Μόνο που ο πόντικας είναι σαρκοφάγος ή καλύτερα εργατοφάγος. Τρώει τις συντάξεις μας, το όνειρο στα εξήνια να αράξουμε στο χωριό μας, κλέβει χρόνια δουλειάς, μας αγγίζει και γινόμαστε εσαυτοίγεροι στα 65, να αισθανόμαστε ευγνώμονες στο σύστημα που μας κρατάει στη δουλειά ή ακόμα χειρότερα να αισθανόμαστε απόκληροι γιατί στα εξήνια και στα εξήνια πέντε μάς έχει μετάνει έξω κόντρα στις μεγαλοφυείς ιδέες του κ. Σημίτη και του κ. Γιαννίση, που μαγειρεύουν τη ζωή μας κόβοντας και ράβοντας πάνω στα ελλείμματα της δικής τους ανικανότητας. Κόντρα σε όλους εκείνους που εκ του ασφαλούς - ουδέποτε εργαζόταν και ουδέποτε θα έχουν ανάγκη τη σύνταξη για να ζήσουν - αποφασίζουν ότι οι εργαζόμενοι δεν έχουν κεκτημένα, επομένως δεν έχουν δικαιώματα. Και να ήταν μόνο αυτό. Να ήταν μόνο ο φόβος και η ανασφάλεια... Είναι η οργή. Η οργή γι' αυτά που πιστέψαμε. Για τα χρόνια λιτότητας, για τις συντάξεις πείνας που τις ανέχτηκαν οι Έλληνες τα τελευταία

Tns Χρύσας Ταβουλάρη

χρόνια «για να ζήσουν τα παιδιά μας καλύτερα». Για την κοροϊδία των εξαγγελιών και των βαρύδουπων δηλώσεων για τις καλές μέρες που έρχονται. Για τα τόσα χρόνια δουλειάς που δανείζαμε στον κάθε Σημίτη και Παπαντωνίου, πιστεύοντας οι αφέλεις ότι τα δανείζουμε για το μέλλον μας. Πού να φανταστούμε ότι τα δανείζαμε για τις δημόσιες σχέσεις των κυβερνήτων, πού να φανταστούμε ότι με αυτά χρηματοδοτούσαμε επενδυτές - μαϊμού, έργα που ποτέ δεν έγιναν και ελλείμματα τύπου Ολυμπιακής...

Οι ανόητοι νομιζαμε ότι χρηματοδοτούσαμε το μέλλον μας ή το μέλλον των παιδιών μας, δεν φανταστήκαμε ότι χρηματοδοτούσαμε απλώς την αθλιότητα μας, τη συνταξούλα στα 65, το ράντζο μας - στην καλύτερη περίπτωση - σε ένα δημόσιο νοσοκομείο. Και δεν είναι μόνο η οργή, είναι και το τέλος μιας εποχής. Μιας εποχής προσδοκιών. Ο μέσος εργαζόμενος είναι πια αναλώσιμος. Τίποτα και κανείς δεν του εγγυάται τίποτα. Το κοινωνικό κράτος, που όχι χωρίς αγώνες έκτισαν οι παππούδες και οι πατεράδες μας, καταρρέει - και από τη δική μας μακαριότητα. Οι θισαώτες του, άνθρωποι του συστήματος πια, το ανταλλάσσουν χωρίς πολλή σκέψη με μερικά... Γιουροφάιτερ.

ΣΗΜΙΤΗΣ: Ενοχλημένος από την αποστασιοποιημένη στάση της υπερυπουργού

Η Βάσω κρατάει «αποστάσεις»

Προβληματισμένος αλλά και ενοχλημένος εμφανίζεται ο πρωθυπουργός από την αποστασιοποιημένη στάση που τηρεί η υπουργός Εσωτερικών και Δημόσιας Διοίκησης κ. Βάσω Παπανδρέου στα μεγάλα θέματα που υπασχολούν την κυβέρνηση όλο το τελευταίο χρονικό διάστημα.

Tns Ελένης Καλογεροπούλου

Μια στάση που όπως λένε οι συνεργάτες του πρωθυπουργού σχετίζεται με τις προσωπικές της φιλοδοξίες να διεκδικήσει την ηγεσία του κόμματος. Όμως, όπως φαίνεται τον κ. Σημίτη δεν τον ενοχλεί μόνο η σιωπή της υπουργού του αλλά και τα όσα γίνονται στα αφτιά του από στελέχη του ΠΑΣΟΚ, που ασχολούνται με τα θέματα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης αλλά και της Δημόσιας Διοίκησης. Τα παράπονα αφορούν την επιλεκτική διαχείριση και κατανομή των εθνικών πόρων αλλά και των κοινοτικών κονδυλίων με βάση τις προσωπικές και κομματικές σχέσεις που έχει η κ. Βάσω Παπανδρέου. Σε ό,τι αφορά τη Δημόσια Διοίκηση η υπουργός κατάφερε πριν από λίγες μέρες να εκτοπίσει από την αρμόδια επιτροπή για τους διορισμούς το στενό συνεργάτη του πρωθυπουργού κ. Σακράτι Κοσμίδη.

Προθέσεις

Και ποιοι είναι οι λόγοι που οδηγούν την κ. Παπανδρέου σε μια τέτοια συμπεριφορά; Όπως ισχυρίζονται αυτοί που την καταμαρτυρούν προθέσεις ο λόγος είναι ένας. Η δημιουργία δικού της μηχανισμού με κομματικό αλλά και κοινωνικά εφέσματα που την καίλαλλη στιγμή θα λειτουργήσει υπέρ της όταν και εφόσον χρειαστεί.

Όπως επισήμαναν αυτοί που έχουν ενοχληθεί από τη συμπεριφορά της υπουργού, η κ. Παπανδρέου έχει παραγκωνήσει τους εκλεγμένους νομάρχες και συνδιαλέγεται μόνο με τους διορισμένους περιφερειάρχες. Ισχυρίζονται μάλιστα ότι πολλά αιτήματα δημάρχων και νομάρχων δεν έχουν βρει ακόμα το δρόμο τους εξαιτίας παρεμβάσεων των περιφερειάρχων, οι οποίοι δεν έχουν ως γνώμονα το κοινό συμφέρον αλλά τη διευκόλυνση κομματικών τους φίλων. Σύμφωνα μάλιστα με όσα λένε οι συνεργάτες του κ. Σημίτη, αυτό που τον εξόργισε περισσότερο ήταν το γεγονός ότι δεν έχουν δοθεί ακόμα τα χρήματα στους κατοίκους του νομού Ιωαννίνων που είδαν τις περυσίες τους το περασμένο καλοκαίρι να χάνονται από τις πυρκαγιές.

Ο ίδιος ο πρωθυπουργός είχε πιάσει

Πολλά τα παράπονα που φθάνουν στα αφτιά του κ. Σημίτη, όχι μόνο για την «αδράνεια», αλλά και για τις ποικίλες «παρεμβάσεις» της κ. Β. Παπανδρέου.

το περασμένο Νοέμβριο στα ακριτικά χωριά στα ελληνοαλβανικά σύνορα προκειμένου να εξαγγείλει ένα οικονομικό πακέτο ύψους 8 δισεκατομμυρίων δραχμών για την αποκατάσταση της υποδομής και των καμένων οσπιτιών.

Από τότε έχουν περάσει έξι μήνες και σήμερα δεν έχει γίνει τίποτα. Όταν μάλιστα ο νομάρχης της περιοχής ανακοίνωσε ότι θα γινόταν μεθοδικός διαγωνισμός προκειμένου να ξεκινήσει η κατασκευή ενός οργανωμένου οικισμού παρενβή ο περιφερειάρχης της περιοχής - χωρίς πειστική δικαιολογία - και έτσι το έργο παραμένει ακόμα σε εκκρεμότητα. Μόνο που οι κάτοικοι συνεχίζουν να ζουν στα λυόμενα παρά τις ακραίες καιρικές συνθήκες που επικρατούν στην περιοχή.

Και αυτό είναι μόνο ένα παράδειγμα των όσων καταγγέλλουν τα ίδια τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ... στην Ελλάδα, γιατί υπάρχουν παράπονα και από το εξωτερικό. Τεχνوکράτες που εργάζονται σε υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν εκφράσει με διακριτικό μεν τρόπο, τα παράπονα τους, γιατί όπως λένε η κ. Παπανδρέου κωλυσιεργεί και ελέγχει την εισροή των ευρωπαϊκών πόρων προς την Περιφέρεια αντί να διευκολύνει την άμεση αξιοποίησή τους.

Όμως ο πρωθυπουργός ενοχλήθηκε και με μια ακόμα ενέργεια της κ. Παπανδρέου. Τον «αποκεφαλισμό»

του γενικού γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου κ. Σακράτι Κοσμίδη. Όπως αποκάλυψε την περασμένη Τρίτη ο «Ελεύθερος Τύπος» η κ. Παπανδρέου κατάφερε να περάσει με πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου την απομάκρυνση του στενού συνεργάτη του πρωθυπουργού από την τριμερή διευθυντική επιτροπή που είναι αρμόδια για την έγκριση των διορισμών στο δημόσιο τομέα.

Εμπλοκή

Οι πληροφορίες λένε ότι η κ. Παπανδρέου επέμεινε στον πρωθυπουργό ότι η εμπλοκή του κ. Κοσμίδη στο θέμα της έγκρισης των προσαλήψεων δυσχεραίνει την όλη διαδικασία γιατί δεν είναι σε θέση να εκτιμήσει τις πραγματικές ανάγκες του Δημοσίου. Με αυτό τον τρόπο περνά ουσιαστικά στα χέρια της υπουργού όλο το πακέτο των προσαλήψεων προσωπικού στο Δημόσιο.

Η κ. Παπανδρέου αντιμετωπίζει τα όσα ακούγονται με σγκατάβωση αλλά και ψυχραιμία. Στις χγκρίνες που υπάρχουν αυτή απαντά ότι τηρεί με διακριτικό μεν τρόπο, τα παράπονα, ενώ ως πράξη τη τάξει υπουργός κάνει πράξη τις αποφάσεις της κυβέρνησης. Αιτιολογεί δε τα όσα της καταμαρτυρούν στους εσωκομματικούς της αντιπάλους, οι οποίοι ανησυχούν για το σταθεροποιητικό ρόλο που παίζει στην κυβέρνηση και στο κόμμα.